

5-årig programevaluering for masterprogrammet i historie

Haust 2021

Innhald:

Programrapport

Vedlegg 1: Søkjær- og studenttal

Vedlegg 2: Studentar – gjennomføring og fråfall

Vedlegg 3: Tabell 3 og 4 frå Studiekvalitetsmeldinga 2020, AHKR

Vedlegg 4: Studiebarometeret

Vedlegg 5: Generell rapport frå eksterne fagfeller med to eigne vedlegg

Vedlegg 6: Studieplan MAHF-HIS

Krav til studietilbudet i UiBs system for kvalitetssikring av utdanningene

Opptakskrav og opptakstall

Masterprogrammet i historie ved AHKR har dei aller siste åra hatt stabile, høge søkeratal, med ein stad mellom 80 og 90 søkerar til om lag 30 studieplassar kvar haust frå 2017 til 2021. Ein skal likevel ikkje gå lenger tilbake enn til 2015 før vi hadde ein situasjon der fagmiljøet var uroa over sviktande søkeratal, og drøfta moglege tiltak for å betre rekrutteringa. Rammevilkåra for MAHF-HIS har endra seg dei seinaste åra, ved at ei studentane som følgjer lektorprogrammet har kome til frå hausten 2020 og følgjer eit parallelt masterløp. Av totalt 44 studentar som hadde takka ja til tilbod om opptak til masterstudiet hausten 2021, høyrde 29 heime på MAHF-HIS, medan dei resterande 15 var lektorstudentar. For fagmiljøet i historie (som per 2021 har 22 stillingar) er utfordringa per i dag fyrt og fremst å ha kapasitet til å yte god rettleiing og undervisning til dei mange studentane.

Fagmiljøet i historie har gjennom fleire år vore oppteke av at studentane som vert tekne opp skal ha gode føresetnader for å gjennomføre studiet. Opptakskravet er minimum C i emna ein får opptak på grunnlaget av, men C-en er ein «stor» karakter, og fagmiljøet har ved fleire høve uttrykt ynske om at fakultetet skal stille noko strengare krav enn kva som har vore tilfellet. Når dette er sagt, har studentane som har vore tekne opp dei siste åra i hovudsak vore godt motiverte, og med tilstrekkeleg fagleg ballast. Dette kan naturlegvis ha samanheng med at konkurransen om plassane har vorte hardare.

Historiefaget ved AHKR har over lang tid hatt ein markant kjønnsbalanse, med ei overvekt av menn. Ser vi på kjønnsfordelinga på MAHF-HIS, låg denne stabilt på om lag 70–30 i åra 2017–20, før fordelinga brått var tett på 50–50 hausten 2021. Det er for tidleg å seie om dette er eit tilfeldig utslag eller eit førevarsle om ei endring. Det kan tenkjast at auka konkurransen om studieplassane bidreg til betre kjønnsbalanse på studiet.

Sjå vedlegg 1: Søkjar- og studenttal

Gjennomføring, fråfall og kandidatproduksjon

Statistikken syner at det er markante skilnader i fråfall blant studentane frå år til anna. Dei seinaste åra har situasjonen vore at opp imot 30 prosent av alle som startar på studiet ikkje fullfører. Fråfallet skjer på ulike stadium i studieløpet, men for mange handlar det om at dei tek fatt på sjølve masteroppgåva (andre året), men av ulike grunnar ikkje fullfører. Desse vil då ha likevel ha med seg studiepoeng frå kursdelen (dvs. fyrsteåret) av studiet.

Tek vi utgangspunkt i studentane som *starta masterstudiet* i perioden 2016 til 2018, var det 45 prosent som gjennomførte på normert tid, 16 prosent som gjennomførde ved hjelp av eitt ekstra semester, 10 prosent som gjennomførde ved hjelp av to eller fleire ekstra semestrar, medan 29 prosent ikkje gjennomførde. Tek vi utgangspunkt i studentane som *kvalifiserte seg* i perioden 2018 til 2020, var det 63 prosent som hadde gjennomført på normert tid, medan 20 prosent hadde brukta eitt ekstra semester, og 17 prosent hadde brukta to eller fleire ekstra semestrar.

Fagmiljøet har enno ikkje oversikt over kva konsekvensar koronapandemien har hatt for fråfall og studieprogresjon sidan mars 2020. Situasjonen har ført med seg ei rekke sosiale, praktiske og pedagogiske utfordringar. For fleire studentar har tilgangen på arkiv vore særleg problematisk. Sjølv om mange studentar har vist ei imponerande evne til å gjere det beste ut av ein vanskeleg situasjon, er det all grunn til å tru at pandemien vil verke negativt inn på statistikken. Ein førebels indikasjon på dette finn vi kanskje i statistikken over godkjende studiepoeng per student på MAHF-HIS, som låg på 12,98 hausten 2020, mot 18,96 hausten 2019.

Fagmiljøet kring MAHF-HIS har heilt sidan 1990-åra (den gong: hovudfagsstudiet) arbeidd aktivt med å skape ein kultur for gjennomføring, og å legge studieløpet til rette slik at heiltidsstudentar skal ha ein realistisk sjanse til å kome i mål i løpet av fire semester. Som vi poengterer seinare, er fyrsteåret på masterstudiet («kursdelen») lagt opp på ein måte som skal sikre progresjon, og samstundes gje eit best mogleg grunnlag for arbeidet med sjølve masteroppgåva. Gjennom masterseminar og individuell rettleiing er vi tett på studentane, noko som truleg òg bidreg til å styrke gjennomføringsgraden. Men dette stiller krav om at studentar faktisk møter til masterseminar og til rettleiing, og det er ikkje alltid tilfelle.

Ut frå kjennskap til situasjonen på motsvarande studium elles på fakultetet, er det ikkje noko alarmerande med gjennomføringsgraden eller fråfallsstatistikken på MAHF-HIS. Noko av fråfallet kan vere «naturleg» eller til og med ynskeleg, iallfall om det skjer tidleg i studieløpet, mellom anna fordi studentar gjennom erfaring har erkjent at studiet ikkje er noko for dei. Det er likevel grunn til å understreke at vi skulle ha sett betre tal for gjennomstrøyming. Ei utfordring for oss, er at vi har lite kunnskap om årsaker til fråfallet. Ein del fråfall skjer ved at studentar «sluttar å gje lyd frå seg» til rettleiarar, slik at vi ikkje heilt veit kva som er status. Om vi ynskjer å få ned fråfallsgraden, må vi vite meir om dei reelle årsakene til fråfallet – elles vil det vere uråd å vite kva som kan vere effektive mottiltak.

Sjå vedlegg 2: Fullføring og fråfall

Sjå vedlegg 3: Tabell 3 og 4 frå Studiekvalitetsmelding, AHKR 2020

Vurdering av læringsmiljø

Talmaterialet som ligg til grunn for Studentbarometeret har ikkje den kvaliteten ein skulle ynskje, som følgje av låg representativitet. Med dette viktige etterhaldet, som til dels vert mindre sidan mørnsteret er nokolunde stabilt frå år til år, fortel barometeret at studentane våre jamt over verdset studiet, og vurderer både det sosiale og det faglege læringsmiljøet høgt. Frå den siste femårsperioden ser vi mellom anna høge tal når det gjeld kategoriane «forventninger fra faglig ansatte», «tilbakemelding og veiledning» og «undervisning». I kategorien for «overordnet tilfredshet» auka scoren frå år til år, til heile 5,0 i 2019. Vi skal likevel vere merksam på at 2020 inneber eit markant brot, med ein nedgang i kategoriane «egent engasjement», «faglig og sosialt læringsmiljø» og «inspirasjon» – og dessutan i «overordnet tilfredshet», som gjekk ned frå 5,0 til 4,0. Sannsynlegvis er koronapandemien og konsekvensane av denne ein stor del av forklaringa på dei svake tala for 2020.

Tala frå Studiebarometeret samsvarar godt med hovudinntrykket til staben, nemleg at studentane på MAHF-HIS har eit godt fagleg og sosialt læringsmiljø. Masterseminara, som er ei viktig ramme kring arbeidet med HIS301-, HIS303- og HIS350-oppgåvene, og som fører saman rettleiarar og studentar på ulike stadium av studieløpet til felles diskusjon knytt til tekstmønster, spelar ei svært viktig rolle både for å etablere og å vedlikehalde dette læringsmiljøet. Dei seinaste par åra har læringsmiljøet endra seg ved at studentar som går på lektorprogrammet i historie og religion no (frå hausten 2020) er komne på masternivå og er blitt integrert i masterseminara, på lik linje med dei andre studentane (vel å merke ikkje på alle emne; studentgruppene har felles undervisning knytt til emnekodane HIS301, HIS303, HIS309 og HIS350). Dette har i all hovudsak vore eit positivt tilskot til læringsmiljøet, både fagleg og sosialt, men det fører òg med seg visse utfordringar, både av praktisk og pedagogisk karakter. Lektorstudentane har eit omfattande program knytt til praksis, noko som gjer det vanskeleg å rydde plass til masterseminara på timeplanane, og inneber at studentgruppene kjem «i utakt» i arbeidet med dei skriftlege oppgåvene. Vonleg vert ein del av desse vanskane rydda av vegen gjennom den føreståande omorganiseringa av lektorutdanninga ved UiB.

Det faglege og sosiale læringsmiljøet på MAHF-HIS er til ein viss grad hemma ved at historiefaget ikkje har nokon definert fysisk «heimstad» eller naturlege møteplassar for tilsette og studentar utanom

undervisningssituasjonane. Staben sit spreidd på fleire hus og etasjar i Øysteinsgate/Dokkeveien, medan masterlesesalen ligg på Sydneshaugen skole.

Historie har eit aktivt fagutval for studentane. Verksemda i utvalet vart, som studentlivet elles, sterkt svekka under koronanedstenging og -restriksjonar, men aktiviteten tok seg tydeleg opp hausten 2021, med filmkveldar, quiz-kveldar, faglege føredrag, møte med erfaringsoverføring frå tidlegare masterstudentar, osb. Medlemer av staben vart før koronaen inviterte til sosiale tilstellingar for masterstudentar for å feire fullførte masterløp, og fekk her inntrykk av at det fanst eit vitalt og inkluderande sosialt miljø på studiet.

Sjå vedlegg 4: Studiebarometeret

Krav til studietilbudet i Studietsynsforskriften

System for kvalitetssikring

§ 4-1 Krav til det systematiske kvalitetsarbeidet (3): Institusjonen skal ha ordninger for systematisk å kontrollere at alle studietilbud tilfredsstiller kravene i forskrift om kvalitetssikring og kvalitetsutvikling i høyere utdanning og fagskoleutdanning § 3-1 til § 3-4 og kapittel 2 i denne forskriften.

Kvalitetssikring

Historiefaget har arbeidd systematisk med sikring av studiekvalitet på programmet gjennom fleire år. Dette arbeidet har vore forankra i fagmøta, altså programstyret, som gjer prinsippvedtak og vedtak om større eller mindre reformer. Diskusjonane og vedtaka har i all hovudsak kome til på bakgrunn av utgreiingar, kartleggingar og framlegg, gjennomført på oppdrag frå programstyret anten av fagkoordinator, andre medlemer av staben eller eksterne fagellar – dei sistnemnte har vore ein svært viktig ressurs i dette arbeidet. Saker som har vore oppe dei siste åra har mellom anna handla om avvegingar mellom breidde og fordjuping på masterstudiet, praksisar ved sensur/karakterbruk, vurderingsformer, utvikling av nye komponentar (emnetilbod) til masterprogrammet, evaluering/vurdering av masterseminara, osb. Den siste verkeleg store reforma på MAHF-HIS ligg heilt tilbake til 2013/14, då eit nytt tilbod i teori og metode (HIS309) vart etablert. Blant andre endringar frå dei seinare åra, kan vi nemne overgangen til ny vurderingsform på emnet HIS303, som for alle praktiske føremål er eit prosjektskisse for den føreståande masteroppgåva. Der studentane tidlegare fekk ein bokstavkaraktær, får dei no godkjend/ikkje godkjend, med ei obligatorisk, skriftleg tilbakemelding – som i praksis er eit fagleg innspel til arbeidet med HIS350. I staben er det noko usemje om kor vidt denne endringa har auka eller svekka studiekvaliteten på emnet.

I fagmiljøet har det heilt sidan MAHF-HIS vart etablert vore brei oppslutnad om at oppgåveemna HIS301, HIS303 og HIS350 skal vere ein berebjelke i studiet, og at verksemda på desse emna skal vere understøtta av masterseminar. Dette er eit ressurskrevjande system, og inneber følgjeleg at emneporteføljen elles på studiet er relativt smal. Dette vanskeleggjer initiativ for å etablere nye, kvalitetsfremjande undervisningstilbod, til dømes i form av tematiske, metodiske eller teoretiske fordjupingsemne.

På 300-nivå har det jamleg vore gjennomført emnespesifikke evalueringar dei siste åra. Instituttet har relativt nyleg vedteke å innskjerpe rutinane for å sikre seg at alle emne vert evaluerte minst kvart tredje år. Alle studentane på masterprogrammet har dessutan kvart semester sidan våren 2019 vore inviterte til å evaluere emna dei har teke gjennom ei felles evaluering for alle studentar ved AHKR. Sjølv om svarprosenten ikkje er så høg som ønskeleg, gjev masterstudentane uttrykk for overordna å vere nøgde. Hausten 2021 gav 13 av 14 studentar karakteren 4 eller 5 (der 5 var beste karakter) til masterprogrammet.

Sidan programstyret kontinuerleg vurderer studiekvaliteten i programmet, og behovet for endringar av det, er det vanskeleg å peike på prekære behov for nye tiltak. Noko av det viktigaste som skjer i tida som

kjem, vil vere arbeidet for å integrere masterløpet til lektorstudentane betre med det ålmenne masterløpet i historie, noko som læringsmiljøet som heilskap vil ha stor nytte av.

Studentinvolvering

Studentane har fast representasjon på fagmøtet, dvs. i programstyret, og referat frå dei siste fem åra syner at studentrepresentantane i hovudsak har vore til stades på møta. Studentane er ein ressurs, mellom anna gjennom innspeil i saker der studentperspektivet er særleg interessant. Fagmiljøet har elles tett kontakt med studentane gjennom rettleiing, masterseminar og anna undervisning, noko som òg er eit kjærkome høve til å diskutere og å få tilbakemelding som kan vere relevant for kvalitetsarbeidet. Det syner seg derimot vanskeleg å få studentar til å delta i evalueringar og til å stille på allmøte o.l. der viktige spørsmål knytt til studieorganiseringa vert diskutert.

Studieplan

§ 2-1 Forutsetninger for akkreditering (2): Informasjon om studietilbuddet skal være korrekt, vise studiets innhold, oppbygging og prosesjon samt muligheter for studentutveksling.

Ein oppdatert studieplan for MAHF-HIS er lett tilgjengeleg på nett, og er presentert i ei form som bør vere enkel å orientere seg i for studentane. Planen tydeleggjer kva som er obligatorisk og valfritt, han synleggjer hovudtrekk i innhald i dei einskilde komponentane (med lekkjer vidare til dei einskilde emnebeskrivingane) og krav til prosesjon. Emnet er bygd opp av ein såkalla kursdel (60 stp.) det fyrste året, og eit sjølvstendig forskingsarbeid – det vil seie sjølvve masteroppgåva (60 stp.) det andre året. Kursdelen inneholder ein meny av valfrie (om enn til dels sterkt tilrådde, og for dei fleste praktiske føremål uråd å kome utanom) emne, knytt til historiografi, historiske teknikkar, historieformidling og metodiske og teoretiske grunnproblem; emne som lyfter fram ulike aspekt ved historiefaget, men som i stor grad er forma ut frå tanken om at dei skal ha ein viktig nytteverdi i samband med arbeidet med masteroppgåva. Undervisningstilbodet på dei ikkje-obligatoriske emna i kursdelen kan variere noko frå år til år, til dømes i form av kva «historiske teknikkar» vi tilbyr studentane på HIS304. Grunna permisjonar/forskningsfri har emnet HIS308 (Historieformidling) gått mellombels ut av emneporteføljen i 2020–2021.

Emna HIS301 og HIS303 i kursdelen er sjølvstendige, men bidreg gjennom kritisk analyse av litteratur og prosjektplanlegging i stor grad til å legge grunnlaget for arbeidet med masteroppgåva i år to av studiet.

Studieplanen hadde sin siste generalrevisjon for om lag eit tiår sidan, og eit system med suksessive endringar kan i prinsippet ha ført til eit mishøve mellom studieplanen og det tilbodet studentane faktisk får. I mars 2021 tok programmøtet difor initiativ til å få vurdert samanheng mellom studieplan og dei einskilde emnebeskrivingane, med eit særleg auge for om mål knytt til læringsutbytte vert innfridd. Oppdraget vart gjevne til dei to eksterne fagfellane, professor Erik Opsahl og professor Magne Njåstad ved NTNU. (Sjå utdjuping om dette under «Læringsutbytte og infrastruktur», jf. vedlegg 5: Generell rapport frå eksterne fagfellar med to eigne vedlegg).

Studieplanen rår til at studentar som ynskjer utanlandsopphold, gjennomfører dette i det andre semesteret, og poengterer at innpassing av emne kan gjøre det naturleg å endre på den tilrådde studieprogresjonen. Svært få av studentane gjennomfører slike opphold (sjå nærmere omtale under «Internasjonalisering»).

Nivå på læringsutbyttet

§ 2-2 Krav til studietilbudet (1): Læringsutbyttet for studietilbudet skal beskrives i samsvar med Nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk for livslang læring, og studietilbudet skal ha et dekkende navn.

Nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk

<https://www.nokut.no/norsk-utdanning/nkr/beskrivelser-av-laringsutbytte-for-nivaene-i-nkr/>

Læringsutbytet slik det er definert i studieplanen for MAHF, både når det gjeld kunnskapar, ferdigheter og generell kompetanse, korresponderer i stor grad med krava slik dei er definerte for studiar på denne nivået i NKF. Orda og vendingane er i all hovudsak dei same som dei som er nytta NKF, med visse språklege tilpassingar ut frå den spesifikke, faglege konteksten (sjå nærmere omtale under innhald og oppbygging nedanfor).

Navn

Det har ikkje skjedd namneendring på studieprogrammet gjennom perioden. Namnet («Master i historie»; MAHF-HIS Historie, master, 2 år) er dekkande, og neppe til å misforstå.

Læringsutbytte og infrastruktur

§ 2-2 Krav til studietilbudet (4): Studietilbuddets innhold, oppbygging og infrastruktur skal være tilpasset læringsutbyttet for studietilbuddet.

Innhold og oppbygging

Læringsutbytet slik det er definert i [studieplanen for programmet](#) knyter *kunnskapsmåla* på den eine sida tett til temaet for dei skriftlege arbeida, med målformuleringar som «avansert kunnskap»/ «spesialisert innsikt» og rolla som «fagekspert»; og på den andre sida til ålmenne kvalifikasjonar som historikar – uttrykt gjennom ambisjonen om at den tileigna kunnskapen skal kunne brukast «på nye område av historiefaget». Kunnskapsdelen vert òg dekt gjennom valfrie komponentar (HIS302, HIS304, HIS308, HIS309) som set spesifikke kunnskapsmål knytt til historiografi, metode/teori og historieformidling. Emnekoden HIS304 opnar òg for at studentane i samråd med rettleiar og etter søknad til instituttet kan innarbeide reiskapsemne frå andre fag og institusjonar som er særleg relevante for masteroppgåva (det kan gjelde framandspråk, statistikk, intervjueteknikk o.a.).

Ferdigheitskrava vert knytte til evna til å stille seg kritisk til historiske framstillingar/ kjelder, praktisk bruk av teoriar/metodar/teknikkar, dokumentasjon ut frå faglege krav og standardar, og formidling. Også ferdigheitskravet er massivt til stades i alle programmets komponentar, ikkje minst i samband med dei sjølvstendige, skriftlege arbeida (HIS301, HIS303, HIS350). Undervisning i forskingsetikk er ikkje kopla opp til spesifikke emne i programmet, men alle studentar har eit obligatorisk kurs i forskingsetikk som vert tilbode på instituttnivå (i samarbeid med dei andre disciplinane/andre studieprogram).

Læringsmåla knytt til *generell kompetanse* vert først og fremst realiserte gjennom arbeidet med masteroppgåva, som studieplanen definerer som eit «sjølvstendig, vitskapleg, veldokumentert og nyskapande forskingsresultat». Desse ferdigheitene vert likevel for ein stor del utvikla gjennom arbeidet med HIS301-oppgåva, der studentane orienterer seg i det relevante forskingslandskapet, og i HIS303, der studentane utviklar sitt eige forskingsdesign. Evna til diskusjon og kommunikasjon, også munnleg, vert utvikla i samband med masterseminara, der studentane møter krav til å engasjere seg – gjennom presentasjon/diskusjon knytt til eigne tekstar, og rolla som kommentator når medstudentar legg fram sine tekstar. Den munnlege kommunikasjonen vert naturlegvis òg utvikla i møte med rettleiar og i uformell

diskusjon med andre studentar. Evna til å gjere kompliserte saksforhold forståeleg for eit breiare publikum er – vil iallfall nokre hevde – ein integrert del av den vitskapleg aktiviteten i historiefaget. Slik kommunikasjon er i alle høve eksplisitt tematisert i emnet HIS308, Historieformidling.

Kursdelen bidreg på denne måten til ein klar progresjon i studiet, og legg grunnlag for det større, sjølvstendige forskingsarbeidet som skal gjennomførast i HIS350.

Utekaminerte studentar frå MAHF-HIS kan få tilbod om å ta såkalla postmasteremne saman med studentar frå andre disiplinar på instituttet, AHKR391 (Forskningsfordjoping etter mastergrad) og AHKR392 (Historieformidling etter mastergrad); både med eit avgrensa tal på plassar.

Dei eksterne fagfellane Erik Opsahl og Magne Njåstad leverte hausten i september 2020 ein rapport der dei vurderte samanhengen mellom studieplanen på MAHF-HIS og dei einskilde emnebeskrivingane for programmet. Konklusjonen var at det ålment er eit godt samsvar mellom emna og dei overordna måla for programmet, men at det er behov for visse klårgjerande grep, særleg for å sikre at sentrale læringsmål på programnivå er å finne att på emnenivå. Det gjaldt særleg omgrepa forskingsetikk (som altså er obligatorisk for alle på studiet, men ikkje ein del av studieplanen) og punktet samfunnsrelevans i brei forstand. Nokre av emnemåla var også noko knapt og generelt formulerte, og burde knytast tydelegare til læringsmåla for programmet som heilskap.

Programstyret handsama rapporten frå fagfellane under eit fagmøte i oktober 2021. Styret såg ikkje akutte behov for endringar, men vil kome tilbake til nokre av dei konkrete innspela i etterkant av reakkrediteringsprosessen.

Sjå vedlegg 5: Generell rapport frå eksterne fagellar med to eigne vedlegg.

Infrastruktur

Timeplanlegging og å skaffe tilgang på eigna undervisningslokale kan ålment vere krevjande på HF, og avvikling av undervisning på MAHF-HIS er ikkje noko unntak. Å skaffe eigna tidspunkt og lokale til masterseminara er komplisert fordi fleire studentgrupper (fyrsteårs og andreårs; vanleg masterprogram og lektorprogram) er involverte. Lesesalplassar og annan fysisk infrastruktur er i hovudsak tilfredsstillande, men som nemnt, sit historikarmiljøet (stab og studentar) spreidd, utan gode møteplassar utanfor undervisning.

Den digitale infrastrukturen fungerer i all hovudsak godt for føremålet vårt. For mange i staben har «tvangsdigitaliseringa» etter koronanedstenginga gjeve langt betre kompetanse til å handtere – og å sjå det føremålstenlege ved – digitale undervisningsverktøy. Under nedstenginga har undervisninga, også masterseminara, fungert nokså godt. Det mest problematiske har vore hybride løysingar, som er teknisk og pedagogisk krevjande å gjennomføre. Rettleiing fungerer like godt på digitale plattformar som gjennom fysiske møte.

Studentar får i all hovudsak tilgang til dei biblioteknester dei treng, men det kan stundom vere komplisert for dei å få tilgang på ressursar som det er knytt opphavsmessige restriksjonar til, til dømes på Nasjonalbiblioteket. Når det gjeld tilgangen til arkiv og andre kjelder, skal det nemnast at studentane i samband med HIS303-oppgåva skal gjere vurderingar av kor lett tilgjengelege kjeldene er, og tilpasse planane til kva som er praktisk gjennomførleg. Ein del har likevel støtt på uventa hindringar som følgje av nedstenging og reiserestriksjonar.

Undervisnings- og vurderingsformer

§ 2-2 Krav til studietilbudet (5): *Undervisnings-, lærings- og vurderingsformer skal være tilpasset læringsutbyttet for studietilbudet. Det skal legges til rette for at studenten kan ta en aktiv rolle i læringsprosessen.*

Fagmiljøet har lagt vekt på at studentane skal møte eit breitt spekter av undervisning- og vurderingsformer, og vi meiner at ambisjonen i stor grad vert innfridd på MAHF-HIS.

Som tidlegare poengtert, går undervisninga knytt til HIS301, HIS303 og HIS350 i stor grad føre seg i form av masterseminar (i tillegg til individuell rettleiing). Per i dag finst det sju masterseminar på instituttet, organisert ut frå tema, historiske periodar eller geografisk område. Seminara er ulikt organiserte; nokre har få og lange samlingar med omfattande program, andre møtest hyppig og kort, med avgrensa program. Arbeidsforma i desse seminara er i høgste grad aktiviserande overfor studentane. Undervisninga er elles bygd opp kring klassiske dobbeltimeførelsingar (HIS302, HIS309), eigenstudium med eit sterkt avgrensa undervisnings-/rettleiingstilbod (HIS304, HIS307 – fyrstnemnte tilbyr eit onlinekurs motsvarande seks dobbeltimar seminar for dei som studerer gotisk handskrift) eller seminarbasert (HIS308). Undervisninga stiller også her krav til studentaktivitet, til dømes i HIS308, der studentane må gjennom praktiske øvingar i historieformidling, i HIS309, der studentane på eksamen må gjennomføre ei praktisk oppgåve i kjelde- eller analysearbeid, og i HIS304 der studentane må få godkjent ei obligatorisk øvingsoppgåve der dei demonstrerer praktiske ferdigheter. Studiet er i det heile uråd å gjennomføre om studentane ikkje har ein høg grad av sjølvstende, særleg i det skriftlege arbeidet.

Eksamensformene/vurderingsgrunnlaget varierer frå skuleeksamen (HIS302) til heimeeksamen (HIS309), munnleg eksamen (HIS304 og HIS350), oppgåvetekstar (HIS307, HIS301, HIS303, HIS350) og mappevurdering (HIS308). Alle eksamens- og oppgåveformata vert vurderte ut frå A–F-skalaen, med unntak av HIS303 og HIS307, som både har greidd–ikkje greidd (bestått–ikke bestått). På HIS303 får studentane ei obligatorisk, skriftleg tilbakemelding.

Programstyret meiner at desse vurderingsformene gjev studentane tilfredsstillande høve til å demonstrere at læringsutbytet blir nådd.

Vurderingsformene har jamleg vore oppe til diskusjon, for å finne løysingar som både er pedagogisk tenlege og forsvarlege ut frå tilgjengelege ressursar. Den viktigaste endringa dei seinaste åra, er at HIS303 gjekk frå bokstavkarakter til greidd/ikkje greidd (pluss obligatorisk skriftleg tilbakemelding), og at krava til mappeinnhald på HIS308 er noko nedjustert.

Dei eksterne fagfellane har gått gjennom undervisnings- og vurderingsformene på MAHF-HIS-emna, og har relativt få kritiske merknader (jf. vedlegg 5). Dei føreslår at karakterskalaen på HIS301 (Historisk forskingslitteratur) vert endra til bestått–ikkje bestått, for å få auka samsvar med HIS303, og at heimeeksamen vert prøvd ut i staden for skuleeksamen på HIS302 (Historiografi). Ingen av framlegga fekk tilslutnad under fagmøte/programstyremøte i oktober 2021.

Faglig innhold

§ 2-2 Krav til studietilbudet (2): *Studietilbudet skal være faglig oppdatert og ha tydelig relevans for videre studier og/eller arbeidsliv.*

Dersom mastergradsstudier:

Krav til akkreditering i Forskrift om kvalitetssikring og kvalitetsutvikling i høyere utdanning og fagskoleutdanning § 3-2. Akkreditering av mastergradsstudier

(1) Mastergradsstudiet skal være definert og avgrenset og ha tilstrekkelig faglig bredde.

Faglig oppdatert studietilbud

Staben på historie er tilfredsstillande dimensjonert, fagleg differensiert, og med gode faglege kvalifikasjoner på sine respektive felt (sjå nærmere omtale under «Fagmiljøets størrelse»). Fagmiljøet bør ha dei beste føresetnader for å sikre at MAHF-HIS er relevant for kunnskapsutvikling innanfor fagområdet, og at kandidatane våre har ei utdanning som er tenleg ute i arbeids- og samfunnslivet.

Relevans

Dei tidlegare omtala læringsmåla for MAHF-HIS skildrar i sum eigenskapar som er svært verdifulle å ha med seg etter avslutta studiar. Det mest openberre relevansen, ligg i at vi utdannar historikarar som kan virke nettopp som historikarar – som i prinsippet er kvalifiserte til å gå vidare til doktorgrad eller eit tilvære som faghistorikar. Men ut over dette, gjer historikarar nytte for seg i alle funksjonar og situasjonar der tekst og analyse står sentralt, som i offentleg styringsverk, i skuleverket, i kulturinstitusjonar, organisasjonar, medieverksemder, forlagsverksemder, osb. Relevansen til utdanninga er til ein viss grad prega av kva den einskilde student har spesialisert seg i. Har vedkomande til dømes arbeidd med didaktiske problemstillingar, kan dette vere særleg relevant i skuleverket eller andre yrke der historieformidling står sentralt.

Det er vanskeleg å peike på einskilde tiltak frå dei siste åra som er sette i verk særleg med tanke på å styrke arbeidslivs- eller samfunnsrelevansen av MAHF-HIS, men dei ålmenne fagstrategiane spring djupast sett ut frå ei fagleg behovsvurdering som òg tek omsyn til samfunnsoppdraget til UiB. Eitt døme på dette, kan vere at fagmiljøet tok initiativ til å lyse ut ei ny stilling øyremarkafeltet *miljøhistorie*. Den nye miljøhistorikaren startar i januar 2022.

Det kan ikkje seiast at fagmiljøet har sett i verk særlege tiltak for å synleggjere relevansen av faget overfor studentane. Slik formidling skjer, om enn ikkje systematisk, som ein integrert del av undervisning og seminar i møte med studentane. I studieplanen finst det eit eige punkt om relevans for arbeidsliv, der det vert gjort greie for kva typar stillingar masterprogrammet kvalifiserer for. Studierettleiaren i historie ved AHKR er jamleg i samtal med studentar som ynskjer studie- og karriereråd. Vi viser elles til det som finst av administrative tilbod i karriererettleiing ved UiB.

Praksisemnet AHKR201 Praksis i arbeidslivet, kan inngå som del av kursdelen som valfritt emne, og gjennom dette får studentar som tek det røysnle frå arbeidslivet, og får bruken av sin historiefaglege kompetanse i praksis. Emnet er også viktig synleggjering av arbeidsrelevans.

For mastergradsstudier

Det heiter i føreskrift om kvalitetssikring og kvalitetsutvikling i høgre utdanning og fagskoleutdanning at mastergradsstudiet skal vere definert og avgrensa og ha tilstrekkeleg fagleg breidde. Vi meiner definitivt at

dette er tilfelle for MAHF-HIS. Tilbodet er på den eine sida avgrensa, med ein tydeleg kjerne og målformuleringar som står i dei innleiande avsnitta av studieplanen. Den faglege breidda vert sikra gjennom ein relativt brei, differensiert stab. Breidda vert også sikra ved at vi jamleg har fagleg tilsette i bistillingar/I-stillingar som bidreg til rettleiing og undervisning på masternivå, og til dels – om enn berre ved unntakstilfelle, til dømes ved behov for spesialisert, metodisk kompetanse – at birettleiarar vert hyra inn utanfrå.

Arbeidsomfang

§ 2-2 Krav til studietilbudet (3): Studietilbudets samlede arbeidsomfang skal være på 1500–1800 timer per år for heltidsstudier.

Mastergradsstudiet i historie er krevjande, og er dimensjonert ut frå ei forventning om at studentane arbeider fulltid, i samsvar med universitetets eigne normer/måltal (om lag 26–27 timer per studiepoeng, altså 1600 timer årleg). Studiet er organisert med tydeleg progresjon, og skal hjelpe studentane med å disponere arbeidsinnsatsen på ein fornuftig måte. Innleveringsfristar og eksamensavvikling vert planlagt ut frå tanken om at studentane skal unngå alt for mange fristar tett innpå kvarandre. Masterseminara med dei innebygde forventningane om å levere tekst er også viktige for tidsstyringa. Ålement er det slik at det er det jamne, stabile arbeidet som kastar av seg, i form av gjennomføring til normert tid og med godt resultat.

I Studiebarometeret oppgjev studentane at dei arbeider noko i overkant av 34 timer per veke med masterstudiet per veke (dette er snittal for 2016–2020). Med dette snittet, måtte studieåret vere på 47 veker om ein skulle nå opp til norma på 1600 timer arbeid for 60 studiepoeng.

Kobling til forskning

§ 2-2 Krav til studietilbudet (6): Studietilbudet skal ha relevant kobling til forskning og/eller kunstnerisk utviklingsarbeid og faglig utviklingsarbeid.

Studietilbodet på MAHF-HIS har ei sterk og tydeleg kopling til forskning, frå start til slutt. Studentane vert introduserte for forsking allereie frå HIS301-oppgåva (som handlar om forskingslitteratur) og den historiografiske skuleringa på HIS302. Alle emne stiller krav til arbeid med forskingslitteratur. Masteroppgåva er i seg sjølv eit vitskapleg produkt.

Internasjonalisering

§ 2-2 Krav til studietilbudet (7): Studietilbudet skal ha ordninger for internasjonalisering som er tilpasset studietilbodets nivå, omfang og egenart.

§ 2-2 Krav til studietilbudet (8): Studietilbud som fører fram til en grad, skal ha ordninger for internasjonal studentutveksling. Innholdet i utvekslingen skal være faglig relevant.

Sjølv om den internasjonale dimensjonen er markant til stades på MAHF-HIS, til dømes ved at eit fleirtal av

studentane arbeider med tematikkar som heilt eller delvis går føre seg utanfor landets grenser, må vi konstatere at studieprogrammet i liten grad kan karakteriserast som internasjonalisert. Som tidlegare poengtvert, er det få studentar som nyttar seg av tilbodet om å gjennomføre utanlandsopphald i andre semester av studiet: Det handlar berre om 4 av totalt 136 kvalifiserte studentar i perioden 2017–21 – og tala er dessutan låge på bachelorprogrammet i historie.

Historie har dei siste månadene vore involvert i ein pilot leia frå Studieavdelinga ved UiB, der målet har vore å kartleggje årsakene til den låge utvekslingsgraden, og å føreslå tiltak. Ei spørjeundersøking som er gjennomført blant studentane, tyder på at interessa for utveksling er til stades i utgangspunktet, men at tilbodet ikkje vert tilstrekkeleg synleggjort, og at fleirtalet av studentar følgjeleg har lite kunnskap om kva utveksling vil ha å seie for dei sjølve. Fagmøtet har nyleg gjeve grønt lyst til ei vidareføring av arbeidet som er starta gjennom piloten, med sikte på å finne effektive tiltak for auka studentmobilitet innanfor alle programma våre.

Fagmiljøet er involvert i arbeidet som går føre seg gjennom Arcus-alliansen, European University Alliance (som, i tillegg til UiB, femnar om universiteta i Grena, Graz, Leipzig, Lyon, Padova og Vilnius, og tek sikte på å utvikle framifrå høgre utdanning og forsking i Europa, ein felles europeisk identitet og å styrke rolla universiteta har i samfunnet). Nokre fyrste steg for å få til praktisk samarbeid knytt til masterutdanninga i historie vart teken på forsommaren 2021, med eit internasjonalt (digitalt) masterseminar for studentar ved UiB og Universitetet i Leipzig.

Praksis

§ 2-2 Krav til studietilbuddet (9): *For studietilbud med praksis skal det foreligge praksisavtale mellom institusjon og praksisssted.*

§2-3 Krav til fagmiljø (7): *For studietilbud med obligatorisk praksis skal fagmiljøet tilknyttet studietilbuddet ha relevant og oppdatert kunnskap fra praksisfeltet. Institusjonen må sikre at praksisveilederne har relevant kompetanse og erfaring fra praksisfeltet.*

Det finst ingen obligatorisk praksiskomponent på MAHF-HIS. Instituttet har eit felles studietilbod, AHKR201 (Praksis i arbeidslivet) som inneber utplassering på ulike institusjonar og verksemder, mellom anna eit utval museum og arkiv som instituttet har avtale med.

Krav til fagmiljø i Studietsynsforskriften

Studietsynsforskriften kapittel 2. Akkreditering av studietilbud, § 2-3. Krav til fagmiljø

Fagmiljøets størrelse

§ 2-3 Krav til fagmiljø (1): *Fagmiljøet tilknyttet studietilbuddet skal ha en størrelse som står i forhold til antall studenter og studiets egenart, være kompetansemessig stabilt over tid og ha en sammensetning som dekker de fag og emner som inngår i studietilbuddet.*

§ 2-3 Krav til fagmiljø (4): *Minst 50 prosent av årsverkene tilknyttet studietilbuddet skal utgjøres av ansatte i hovedstilling ved institusjonen. Av disse skal det være ansatte med førstestillingskompetanse i de sentrale delene av studietilbuddet. I tillegg gjelder følgende krav til fagmiljøets kompetansenivå:*

- a) For studietilbud på bachelorgradsnivå skal fagmiljøet tilknyttet studiet bestå av minst 20 prosent ansatte med førstestillingskompetanse.
- b) For studietilbud på mastergradsnivå skal 50 prosent av fagmiljøet tilknyttet studiet bestå av ansatte med førstestillingskompetanse, hvorav minst 10 prosent med professor- eller dosentkompetanse.
- c) For studietilbud på doktorgradsnivå skal fagmiljøet tilknyttet studiet bestå av ansatte med førstestillingskompetanse, hvorav minst 50 prosent med professor- eller dosentkompetanse.

For mastergradsstudier: § 3-2 Akkreditering av mastergradsstudier i Forskrift om kvalitetssikring og kvalitetsutvikling i høyere utdanning og fagskoleutdanning

(2) Mastergradsstudiet skal ha et bredt og stabilt fagmiljø som består av tilstrekkelig antall ansatte med høy faglig kompetanse innenfor utdanning, forskning eller kunstnerisk utviklingsarbeid og faglig utviklingsarbeid innenfor studietilbudet. Fagmiljøet skal dekke fag og emner som studietilbudet består av. De ansatte i fagmiljøet skal ha relevant kompetanse.

(3) Fagmiljøet skal kunne vise til dokumenterte resultater på høyt nivå og resultater fra samarbeid med andre fagmiljøer nasjonalt og internasjonalt. Institusjonens vurderinger skal dokumenteres slik at NOKUT kan bruke dem i arbeidet sitt.

Historiemiljøet er eitt av dei største fagmiljøa på HF, med 22 stillingar per 2021 (16 professorar og seks førsteamanuensisar). Desse representerer ei stor kronologisk, geografisk og tematisk breidde, med om lag 1/3 tilknytt forsking og undervisning på eldre tid, og elles spreidd på ei rekke faglege spesialitetar. Undervisning og rettleiing av masterstudentar vert gjeven av tilsette med førstestillingskompetane. Grunna permisjonar vert ekstra undervisnings- og rettleiingskrefter henta inn i form av II-stillingar. Desse bidreg også på masternivå; hausten 2021 vart rettleiingsansvaret for 6 av 44 nye masterstudentar (inkludert lektorprogrammet) fordelt på tilsette i II-stillingar. Fagmiljøet har gjennomgått eit generasjonsskifte dei siste ti åra. Om lag 1/3 av den faglege staben har gått av/vil gå av i perioden 2016–22. Fagstrategien tek sikte på å sikre både kontinuitet og naudsynt fornying. Idealet om forskingsbasert undervisning ligg i botnen for strategien, så behova knytt til studieprogrammet miljøet har ansvar for er sterkt vektlagt ved utforming av bemanningsplanar. Staben på eldre tid er etter strategien sikra ei definert minimumsbemanning knytt til antikken, mellomalder og tidleg moderne tid. Historiemiljøet dreg elles faglege vekslar på samarbeidet med andre disiplinar på instituttet.

Fagmiljøets utdanningsfaglige kompetanse

§ 2-3 Krav til fagmiljø (2): Fagmiljøet tilknyttet studietilbudet skal ha relevant utdanningsfaglig kompetanse.

Alle vitskapleg tilsette i historie møter dei ålmenne krava om å gjennomføre universitetspedagogisk basisutdanning i løpet av dei første tre åra etter tilsettjing. Dette kravet vert etterlevd. Staben er involvert i undervisningsutvikling og kvalitetsutvikling i ulike samanhengar og på ulike arenaer. Undervisningsforum fungerer som ein arena for tverrfagleg diskusjon om undervisningsutvikling på instituttet. I fagmiljøet går det også føre seg ein god del uformell diskusjon om undervisningsutvikling.

Faglig ledelse

§ 2-3 Krav til fagmiljø (3): Studietilbudet skal ha en tydelig faglig ledelse med et definert ansvar for kvalitetssikring og -utvikling av studiet.

Historie ved AHKR har ein eigen fagkoordinator som vert utpeika for to år om gangen, og har eit hovudansvar for undervisninga innanfor faget. Vedkomande er leiar for programstyret, som møtest om lag fem gonger i semesteret. Fagkoordinator har tett kontakt med instituttstyrar og instituttadministrasjonen, både når det gjeld faglege/prinsipielle og praktiske/organisatoriske spørsmål knytt til undervisninga. Fagmiljøet har eksterne fagfellar som vert oppnemte for to år om gangen. Erik Opsahl og Magne Njåstad har sidan mars 2021 delt på oppgåva.

Fagmiljøets fagspesifikke kompetanse

§ 2-3 (5): Fagmiljøet tilknyttet studietilbuddet skal drive forskning og/eller kunstnerisk utviklingsarbeid og faglig utviklingsarbeid og skal kunne vise til dokumenterte resultater med en kvalitet og et omfang som er tilfredsstillende for studietilbuddets innhold og nivå.

Dei faglege tilsette har ein variert fagleg bakgrunn, og har alle ein rett og ei plikt både til å forske, å undervise og ivareta forskingsadministrative plikter. Forskingskvalifikasjonar og fagleg kompetanse vert sterkt vektlagt ved tilsettjing. Rettleiingstilbodet vert kanalisiert gjennom masterseminar som speglar den faglege kompetansen i staben. Også dei valfrie emna på MAHF-HIS bygger på kompetanse som finst i staben, knytt til historiografi, teori og metode, formidling osb. Tilboden er avhengig av tilgjengeleg kapasitet, som kan variere frå år til år.

Internasjonalt og nasjonalt samarbeid

§ 2-3 (6): Fagmiljøet tilknyttet studietilbudet skal delta aktivt i nasjonale og internasjonale samarbeid og nettverk som er relevante for studietilbuddet.

Dei fagleg tilsette ved AHKR inngår i mange titals faglege samarbeid og nettverk, både nasjonalt og internasjonalt: Det handlar både om langvarige eller permanente samarbeid knytt til felles forskingsinteresser, og om tidsavgrensa samarbeid, mellom anna knytt til konkrete forskings-/bokprosjekt eller utgjeving av tidsskrift. Nokre av samarbeida går føre seg innanfor historiefagets rammer, men svært mange av dei tilsette melder om at dei også inngår i tverr-/fleirfaglege samarbeid, som regel med fagfolk innan for andre delar av humaniora, samfunnsvitskapen eller jussen. Innanfor eit program der mange studentar skriv om eit emne som ligg tett på dei primære forskingsinteressene til rettleiar/faglærar, er det opplagt at denne forma for forskarsamarbeid er relevante for det studietilboden – i somme tilfelle også ved at studentane gjennom arbeidet med masteroppgåva kan få hekte seg på dei faglege nettverka til rettleiar (gjennom deltaking på workshopar, ved at masteroppgåva bidreg til å dekke eit konkret forskingsbehov, osb.). Som medlemer av råd og utval av ulike slag (som Nasjonalt fagråd for historie) og gjennom sensurarbeid knytt til andre utdanningsinstitusjonar med eit masterprogram i historie, er staben med på å påverke dei nasjonale rammene for programmet, og hentar inn impulsar og idear utanfrå. Av konkrete, særleg studierelevante samarbeidsrelasjonar vi kan trekke fram, er den tidlegare nemnte Arqus-alliansen, som m.a. gjev masterstudentane eit tilbod om virtuell utveksling. Masterstudentar ved AHKR har høve til å gjøre bruk av norske utanlandsinstitutt og einskilde motsvarande danske og svenske institusjonar til

kortare eller lengre forskingsopphald. Særleg Det norske institutt i Athen (UiB) og Det norske institutt i Roma (UiO) vert jamleg nytta av studentar til felt- og biblioteksopphald, og til valfrie emne i kursdelen av masterstudiet. Gjennom HIFO, Den norske historiske forening, samarbeider fagleg tilsette ved AHKR om å styrkje historieforskinga og historiefaget. Det årlege arrangementet Norske historiedagar, som sommaren 2022 går føre seg i Bergen, er ein fagleg arena der også masterstudentane i historie har høve til å delta.

Vedlegg 1: Søkjar- og studenttal

Velg studieprogram her!

MAHF-HIS Masterprogram i historie

Søker- og studenttall

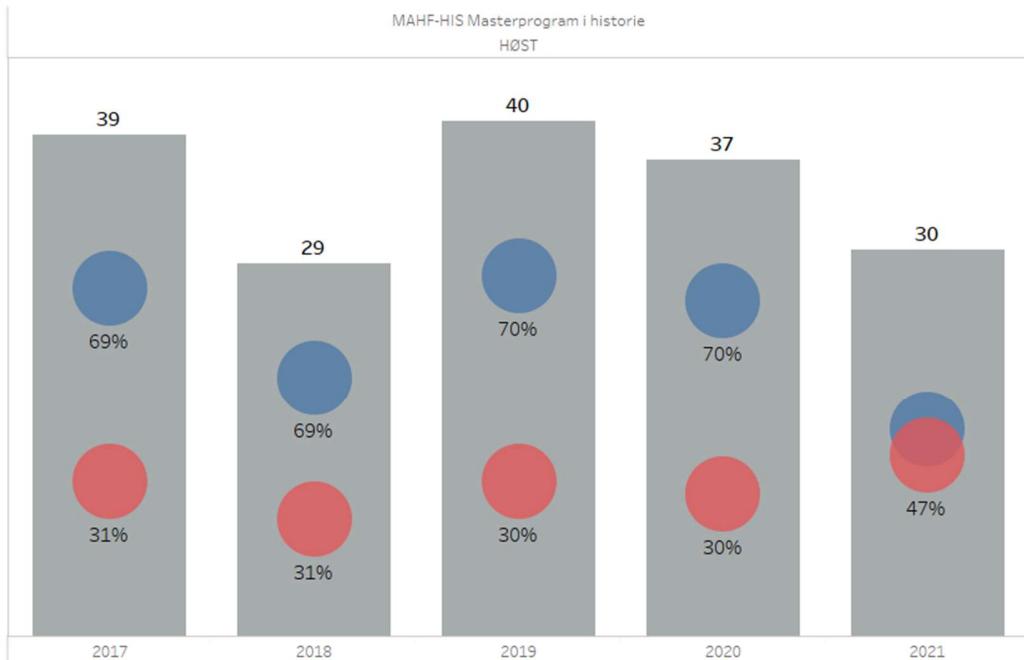
Søkning og opptak

Studieprogram	Årstall	Termin	Studieplasser	1.prioritet	1. pri søker per studieplass	Fått tilbud	Svart ja	Registrert	Andel registrert av tilbud	Årstall Multiple values	Termin HØST	STUDIERETNINGNAVN_B..
MAHF-HIS Masterprogram i historie	2017	HØST			87	76	44	39	51,3%			
	2018	HØST	30	83	2,8	65	30	29	44,6%			
	2019	HØST	30	93	3,1	67	45	40	85,1%	All		
	2020	HØST	30	87	2,9	60	41	37	88,1%	Kjønn		
	2021	HØST	30	84	2,8	55	35	30	81,1%	All		

Poenggrense

Studieprogram	Årstall	Termin	Kvote			Min. Poenggrense			OPPTAKSTYPEKODE All	CAMPUSKODE All	MOTTSTATUS All
			Registrert	Ordkvote	RMAS	Ukjent	Ordkvote	RMAS			
MAHF-HIS Masterprogram i historie	2017	HØST			34	5					
	2018	HØST			21	8					
	2019	HØST		40		0					
	2020	HØST		36		1					
	2021	HØST		28		2					

Antall startende

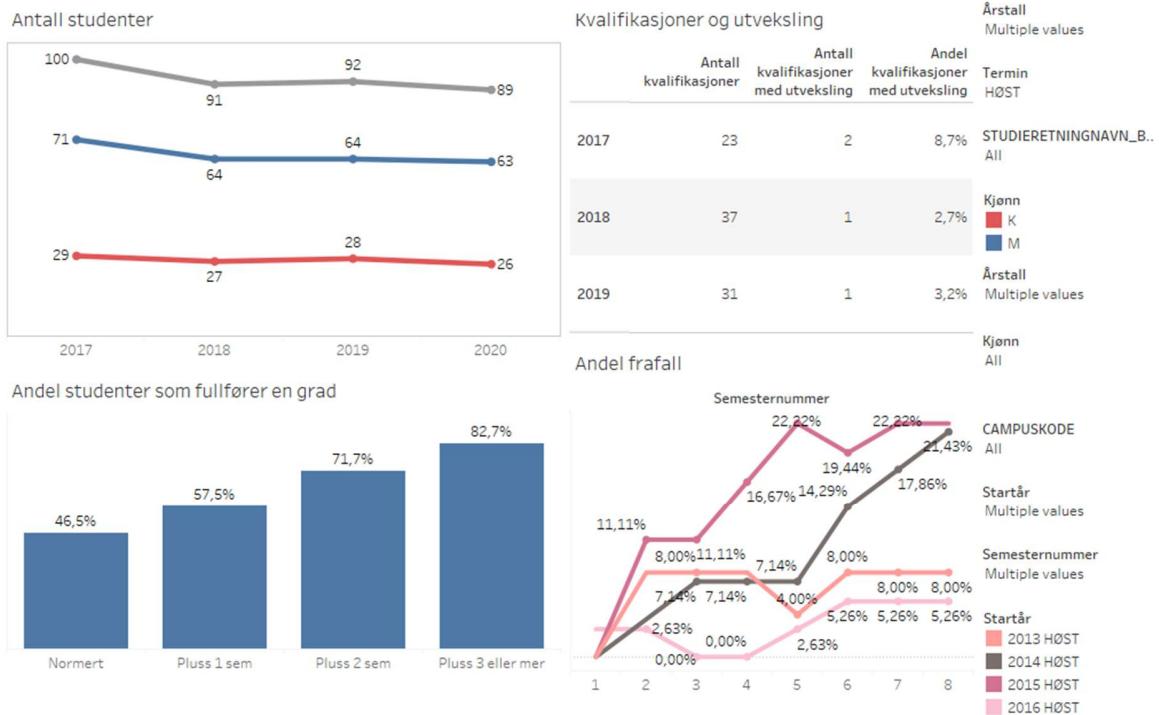

Vedlegg 2: Fullføring og fråfall

[Velg studieprogram her!](#)

MAHF-HIS Masterprogram i historie

Antall studenter - fullføring og fråfall

Utreisende utvekslingsstudenter med avtale

Studieprogram	Årstall fra til		Land	Utvekslingsopphold over 3 mnd	Utvekslingsopphold under 3 mnd
	Årstall fra	Årstall til			
MAHF-HIS Masterprogram i historie	2016	2016	GB Storbritannia og Nord-Irland	1	
	2017	2017	JO Jordan		1
			EG Egypt	2	
			FR Frankrike	1	
			DE Tyskland	1	
	2018	2018	GB Storbritannia og Nord-Irland		1
			RO Romania		
			GR Hellas		
	2019	2019	BE Belgia	1	

Beståtte studiepoeng

Årstall	Termin / Studieprogram					
	VÅR			HØST		
	MAHF-HIS Masterprogram i historie			MAHF-HIS Masterprogram i historie		
Årstall	Studiepoeng	Aktive studiepoeng per stu..	Beståtte	Studiepoeng	Aktive studiepoeng per st..	Beståtte
2017	2 280	84	27,14	1 450	100	14,50
2018	2 960	94	31,49	1 375	90	15,28
2019	2 203	77	28,60	1 725	91	18,96
2020	2 120	77	27,53	1 155	89	12,98

Vedlegg 3: Tabell 3 og 4 frå Studiekvalitetsmelding, AHKR 2020

Tabell 3: Andel studentar av kulla som starta H2016, H2017 og H2018 som har gjennomført. Akkumulert prosent.

	Normert	Pluss 1 sem	Pluss 2 sem	Pluss 3 eller meir	Studentar som starta
Arkeologi	12 %	28 %	52 %	60 %	25
Historie	45 %	61 %	68 %	71 %	102
Kulturvitenskap	9 %	32 %	41 %	41 %	22
Religionsvitenskap	33 %	53 %	60 %	60 %	15

https://rapport-dv.uhad.no/views/GST3Andelkvalifikasjoneravantallstartende_0/AAndelferdigavantallstartende/hhifu@uib.no/9e311cb5-1b22-48f6-be77-29e8980c6b62?:display_count=n&:showVizHome=n&:origin=viz_share_link

Tabell 4: Netto gjennomføringstid på master for kandidatar som kvalifiserte seg i perioden 2018-2020. Prosentvis fordelt

	Normert	Pluss 1 sem	Pluss 2 sem	Pluss 3+	Totalt	Antal kvalifiserte
Arkeologi	17 %	22 %	48 %	13 %	100 %	23
Historie	63 %	20 %	12 %	5 %	100 %	89
Kulturv.	22 %	67 %	11 %		100 %	9
Religionsv.	50 %	33 %	16 %		100 %	12

Tal frå Tableau: <https://rapport-dv.uhad.no/views/GSP3Gjennomfringstidforstudentermedoppnkkvalifikasjonisammesemester/ENettotid/>

Vedlegg 4: Studiebarometeret

[Velg studieprogram her!](#)

MAHF-HIS Masterprogram i historie

Vedlegg 5: Generell rapport frå eksterne fagfellar med to eigne vedlegg

Bergen – generell rapport

1: Sammenhengen mellom studieplanen på MA-HIS og den enkelte emnebeskrivelsene på programmet.

Vi har gått gjennom læringsmålene på programmet og de enkelte emnene for å se på helhet, overlappende mål og eventuelle diskrepanser mellom emnemål og programmål (se vedlegg 1: matrise og vedlegg 2: kommentarer til den).

Generelt synes det å være godt samsvar mellom de enkelte emnene på programmet og programmets overordnede mål. Enkelte justeringer kan gjøres. Først og fremst gjelder dette at begreper som framholdes i programmets læringsmål bør kunne gjenfinnes i læringsmålene for minst ett av kursene. Dette gjelder spesielt «forskningsetikk/forskningsetisk» og samfunnsrelevans i en bred forstand. I tillegg er emnemålene for et par av emnene nokså knapt og generelt formulert, og kan med fordel knyttes klarere til læringsmålene for programmet som helhet.

2: Undervisningsformer og læringsutbytte

Innledningsvis vil vi peke på at det er generelt vanskelig å *måle* læringsutbytte, noe som både programansvarlige og evaluere må ha i bakhodet. Når det er sagt, så er det neppe andre tilgjengelige «måleinstrument» enn studentevalueringer, eksamensresultat og tilbakemeldinger fra studenter underveis, både på forelesninger og i grupper.

HIS301 (15 stp) er organisert som seminar, gruppevis inndelt etter kronologi og tematikk. Seminaret støtter opp under arbeidet med innlevering av en endelig oppgave, som karaktervurderes (A-F). Oppgaven er knyttet til masteroppgavens tema. Kurset har god sammenheng med HIS303, der HIS301 gir studenten mulighet til å fordype seg i forskningslitteraturen på «sitt» felt, mens HIS303 er en tilsvarende fordyppning i kildematerialet og metodevalg knytte til dette. Begge kursene har en omfattende oppgaveinnlevering som mål, og disse skrives i dialog med veileder. Det synes fornuftig for oss at begge kursene/oppgavene har samme vurderingsform. Gitt omfang og tett oppfølging fra veileder vil vi mene at bestått/ikke bestått vil være den beste vurderingsformen, gjerne med en kort skriftlig vurdering/begrunnelse fra ekstern sensor. Vi vil derfor foreslå endret vurderingsform for dette kurset.

HIS302 (15 stp) er forelesnings/seminarbaseret; det framgår ikke klart av timeplan og emnebeskrivelse hvordan denne balansen er. Vurderingsform er 6-timers skriftlig eksamen, hjemmeeksamen pga. koronarestriksjoner, ellers skoleeksamen. Eksamens karaktervurderes (A-F). Kursets tema er historiografi. Pensumlitteraturen er bredt orientert, og med et godt innslag av kilder/utdrag av eldre historisk forskning. En kombinasjon av forelesninger og seminar knyttet til historiografiske eksempler bør fungere godt sett i forhold til emnets læringsutbytte. Det er ingen obligatorisk aktivitet knyttet til kurset – pensum og litteratureksempel legger i og for seg godt til rette for skriftlige oppgaver eller seminarpresentasjon. Det vil også være interessant å vite hvordan erfaringen med hjemmeeksamen under koronaperioden har vært – bredden i litteratur og kilder gjør at vi anbefaler at en prøver ut hjemmeeksamen med lengre frist i stedet for en skoleeksamen med kort frist.

HIS303 (15 stp) er i likhet med HIS301 organisert som seminar inndelt etter kronologi og tematikk, der kurset munner ut i en oppgave knyttet til masteroppgavens tema. Denne oppgaven vurderes som bestått/ikke bestått. Om vurderingsform: Se ovenfor om HIS301.

HIS304 (15 stp) har undervisning tilpasset antall studenter, men med vekt på høy grad av selvstudium. Vurdering er muntlig eksamen, karaktervurdert (A-F). Tema kan variere. Her synes det som om fleksibiliteten i tematikk bør reflekteres av fleksibilitet i undervisningsformer og vurderingsformer. Tema for vårsemesteret 2021 («Gotisk håndskrift» eller «Analytiske redskaper: Michel Foucault») synes for eksempel begge to ut til ikke nødvendigvis å være godt tilpasset til stor grad av selvstudium etterfulgt av muntlig eksamen. Vi vil derfor foreslå at emnebeskrivelsen åpner for større fleksibilitet i undervisnings- og vurderingsformer. Læringsmål for dette emnet er også relativt åpent og knapt formulert. Dette reflekterer vel at emnet i høy grad er åpent for tematisk variasjon. Dette kan likevel kompenseres for med en litt mer utfyllende tekst under headingen «Mål og innhold».

HIS308 (15 stp) er lagt opp som en kombinasjon av forelesninger, seminar og «bedriftsbesøk». Kurset har mappeevaluering, basert på tre innleverte oppgaver og med justerende muntlig eksamen. Endelig vurdering er karakterbasert (A-F). Kurset ser ut til å ha god bredde både i tematikk, undervisningsformer og vurderingsformer, og bør kunne møte emnets læringsmål på en god måte.

HIS309 (15 stp) er i all hovedsak forelesningsbasert, men med åpning for seminar og praksis. Vurderingsform er hjemmeeksamen med 14 dagers frist, karaktervurdert (A-F). Dette synes å

være en god løsning, med åpning for fleksibilitet i undervisningsformer, og med muligheter for studentene til å gjøre et grundig arbeid med arbeidet som skal sluttvurderes.

En generell kommentar til HIS302, HIS304, HIS308 og HIS309: Emnene er åpen for alle studenter som er tatt opp til et mastergradsstudium ved Universitetet i Bergen. Ingen av disse emnene har krav til forkunnskaper, og bare HIS309 har anbefalte forkunnskaper. Dette vil vel kunne gi et relativt stort sprik i forutsetningene blant studentene for å kunne få utbytte av emnene, og gi utfordringer til kursansvarlige og potensielt også kunne påvirke kvaliteten i undervisningen. Vi vet ikke om det ved UiB er mulig å ha *krav* til forkunnskaper på disse emnene, men vi vil absolutt foreslå at alle emner har *anbefalte* forkunnskaper dersom det ikke er mulig å ha krav. Til sammenligning kan vi legge til at ved masterstudiet i historie ved NTNU er tilgang til teori/metodeemnene i historie begrenset til studenter opptatt ved spesifikke masterprogram ved HF-fakultetet, og tilgang til realhistoriske emner på masternivå er begrenset ved krav om BA i historie.

3: Andre forhold

Vi har ikke noe å tilføye under «andre forhold» på det nåværende tidspunkt, men kan gjerne utdype dersom dere ønsker mer utfyllende kommentarer. Generelt synes vi at programmet ser ut til å ha en god indre sammenheng når det gjelder læringsmål, undervisningsformer og vurderingsformer.

Magne Njåstad

Erik Opsahl

Historiemasterprogram Bergen

Overordnede mål

Programmet	HIS301	HIS302	HIS303	HIS304	HIS308	HIS309	HIS350
Dypere innsikt i arbeidet med kilder og de problemer som oppstår i tilknytning til dette innenfor historieforskningen	Innføring og orientering i et forskningsfelt i historiefaget	Lære om historieskrivings og historiefagets historisitet Innblikk i ei rekke oppfatninger og tilnæringer til historie	Formulere historiske problemer og klargjøre hvilken litteratur og kilder som kan brukes til å løse problemet Metodiske problemer knyttet til bruken av ulike kilde typer	Lære praktisk redskap og/eller hjelpevitenskaper som er relevante for ferdigstillingen av en masteroppgave	Kjennskap til ulike formidlingsformer i historie, og aktuelle problemstillinger som reiser seg i motet mellom historie som forskningsfag og samfunnets behov og forståelseshorisont	Et praktisk og analytisk grunnlag for arbeidet med en masteroppgave ved å etablere en kritisk holdning til metoder, tilnærninger og arbeidsmåter innenfor historiske forskning	Vitenskapelig avhandling som bygger på et selvstendig studium av historiske kilder og/eller historisk litteratur
En selvstendig holdning til historiske framstillinger og historisk kildemateriale		Et globalt perspektiv på historie og historieskriving, i tillegg til det europeiske og det norske/skandinaviske Innføring i ulike analysesnivå, det lokale, regionale, nasjonale og det transnasjonale/globale	Hvordan forberede en forskningsoppgave med særlig vekt på problemformulering, avgrensning og kildekunnskap		Tillegne seg teoretisk kjennskap knyttet til samfunnets historie bruk, samt øve opp praktiske ferdigheter i historieformidling	Mestrer ulike analysemåter, som kvalitative, kvantitative, komparative metoder og metoder for ikke-tekststige kilde typer	Dypere innsikt i teori og metode innenfor historieforskningen
Innføring i selvstendig vitenskapelig arbeid							Mer selvstendig holdning til historiske framstillinger og historisk kildemateriale i tillegg til innføring i selvstendig vitenskapelig arbeid.

Kunnskaper

Programmet	HIS301	HIS302	HIS303	HIS304	HIS308	HIS309	HIS350
Avansert kunnskap innenfor sitt forskningsfelt	Ha grunnleggende kunnskaper innenfor et tematisk avgrenset forskningsfelt og den viktigste litteraturen					Kjenner til prinsippene for arkivdanning og informasjonssok i arkiv og digitale ressurser	
Spesialisert innsikt i oppgavens tema							
Fageskpert innen sitt forskningsfelt	Kjenne til de mest sentrale synspunktene, teoriene og metodene innenfor feltet						Er fagekspert innen sitt forskningsfelt
Bred empirisk kunnskapsbase							Har en bred empirisk kunnskapsbase
Innsikt i fagtradisjoner		Kjenner til hvordan historiefaget og historieskriving har endret seg					Har innsikt i fagtradisjoner
Innsikt i forskningsetiske problemstillinger						Kjenner til problemer knyttet til ulike tilnærninger	Har innsikt i forskningsetiske problemstillinger
Innsikt i historiefagets plass i samfunnet					Kjenner relevante teoretiske tilnærninger til fortidsformidling som fenomen og utfordringer ved formidling til et bredere publikum Kjenner ulike formidlingsformer og deres utfordringer		
Solid forståelse av metoder og teorier som analytiske verktøy			Ha dypere innsikt i historisk metode knyttet til bruken av ulike kilde typer innen et historisk tema	Grunnleggende kunnskaper innenfor teknikken som er valgt		Har innsikt i kildekritikk og metode, sentrale hjelpevitenskaper og ulike analysemåter	Har solid forståelse av metoder og teorier som analytisk verktøy
Kan anvende sin kunnskap på nye områder av historiefaget							

Ferdigheter

Programmet	HIS301	HIS302	HIS303	HIS304	HIS308	HIS309	HIS350
Forholde seg kritisk til historiske framstilling og historiske kilder	Kan selvstendig analysere grunnlaget for de forskjellige synspunktene, teoriene og metodene i forskningslitteraturen	Kan plassere historiske arbeid i en historisk og historiografisk kontekst	I Stand til å klargjøre og avgrense hvilke litteratur og kilder som skal brukes for å løse problemet.				Ha ferdigheter i kartlegging og evaluering av kilder og litteratur
Kan bruke fagets teori metoder og teknikker i selvstendig løsning av historiske problem	Kan formulere problemstillinger og fine fram relevant forskningslitteratur		Kan utvikle og formulere historiske problemstillinger innen et avgrenset tema	Kan bruke teknikken selvstendig i eget arbeid og vurdere metoden kritisk			Har praktisk og prinsipiell forståelse av historisk metode, kan gjennomfore kritisk analyse av tekst og kilder, dokumentere egne slutninger og posisjonere enge bidrag i forhold til etablert kunnskap
Analyser og forholde seg kritisk til ulike kilder						Kan bruke egnete verktøy for å hente fram informasjon og bruke ulike tilnæringer for å analysere et historisk kildemateriale Mestrer ulike analysemetoder opp mot forskjellig problemstilling og typer kildemateriale	Kan ekstrahere, systematisere og analysere informasjonstilfanget fra kilder og litteratur Kan gjennomfore kritisk analyse av tekst og kilder
Avgrense saksforhold på bakgrunn av store informasjonsmengder							
Dokumentere sine funn i tråd med faglige krav og standarder							Er kompetent i utøvelse av forskningsarbeid på en selvstendig måte
Kan gjennomfore et selvstendig, avgrenset forskningsprosjekt under veileding og i tråd med gjeldende forskningsetiske normer							Kan etablere problemstillinger som kan lede til ny historisk kunnskap innen et forskningsfelt Har praktisk og prinsipiell forståelse av historisk metode, kan gjennomfore kritisk analyse av tekst og kilder, dokumentere egne slutninger og posisjonere enge bidrag i forhold til etablert kunnskap
Kan formidle forskningsarbeid på en kynlig og forståelig måte i skriftlig form			Kan analysere forskningslitteratur og kilder selvstendig og trekke egne konklusjoner på grunnlag av dette i formidlet i skriftlig arbeid		Er i stand til å vurdere og analysere ulike former for fortidsformidling fra et teoretisk ståsted		

Generell kompetanse

Programmet	HIS301	HIS302	HIS303	HIS304	HIS308	HIS309	HIS350
Kvalifisert til å håndtere, vurdere og analysere komplekse saksforhold	Demonstre evne til å analysere og dokumentere vitenskapelig gjennom det skriftlige arbeidet		Grunnleggende kompetanse i å kartlegge og vurdere kildeinformasjon for historisk forskning og formulering av et selvstendig forskningsprosjekt			Har kompetanse til å vurdere og rangere informasjonskilder for historisk arbeid	Kvalifisert for å håndtere, vurdere og analysere komplekse saksbilder
Syntetisere relevant informasjon							Kvalifisert for å syntetisere relevant informasjon
Grunnig egne slutninger			Selvstendige evner gjennom skriftlig arbeid til å analyse, syntetisere og dokumentere vitenskapelige framstillinger				Kvalifisert for å grunngi egne slutninger
Evne til å problematisere og reflektere omkring begrep, kunnskap, teori og metode på en forskningsetisk forsvarlig måte				Har evne til å sette seg inn i relevant litteratur og bruke denne innsikten på en praktisk-metodisk måte		Har evne til å kritisk vurdere metodebruk og arbeidsmåter i forskning og framstillinger	Demonstrerer sin kompetanse i å utøve historisk forskning og formidling i samsvar med fagets grunnleggende normer og metoder Evne til å problematisere og reflektere rundt begrep, kunnskap, teori og metode
Kompetanse i vitenskapelig diskusjon og kommunikasjon både skriftlig og muntlig	Evne til å presentere faglige problemstillinger muntlig og i diskusjon med faglærer og medstudenter						Ha kompetanse i faglig diskusjon og kommunikasjon både skriftlig og muntlig
Kan gjøre kompliserte saksforhold forståelig for et bredere publikum					Kan vurdere og analysere ulike former for fortidsformidling og selv formidle et faglig tema til et bredere publikum		Kan formidle forskningsarbeid på en kynlig og forståelig måte i skriftlig form

Kommentarer til matrisen

Generelle kommentarer: Matrisen er satt opp for å synliggjøre eventuelle diskrepanser mellom mål på programnivå og på de enkelte emner, altså at det er mål på programnivå som ikke er å finne igjen i de enkelte emnene, eller at enkeltemner peker ut over eller i annen retning enn de overordnede programmålene. Den bør derfor ikke tolkes for bokstavelig, men kan peke på enkelte områder der helheten i program og emner kan forsterkes.

1: Overordnede mål

Her er det stort sett et godt samsvar mellom programmets mål og de enkelt emnene mål, og vi ser ikke noen grunn til å kommentere dette i detalj videre. Beskrivelsen i HIS301 kan imidlertid med fordel gjøres klarere, nemlig at målet er å gi «eit godt startgrunnlag for arbeidet med ei masteroppgåve», og der «kritisk analyse og diskusjon av sentral litteratur innafor eit forskningsfelt» skal føre til at det beskrevne målet blir oppnådd.

2: Programmets læringsmål og læringsmål for HIS350

Det er stort sammenfall mellom kunnskaps, ferdighets og kompetanse målene for masterprogrammet i sin helhet og for HIS350, altså masteroppgaven. Det er ikke unaturlig, ettersom oppgaven er sluttproduktet de enkelte emnene skal bygge opp under, og HIS350 dermed er en slags kulminasjon av programmet.

3: Enkelte programlæringsmål har *bare* samsvar med HIS350

For enkelte av målene er dette logisk – det dreier seg om «helhetsmål» som for eksempel «er fageskepert innen sitt forskningsfelt»

4: Enkelte emner har få læringsmål som sammenfaller med programmålene.

Enkelte emner har relativt knapt og generelt formulerte mål – her vil det være nærliggende å se hvilke av programmålene emnet svarer best på, og eventuelt gjøre dem mer konkrete. Dette

gjelder spesielt HIS302 og HIS308, der kunnskapsmål, ferdighetsmål og generell kompetanse er nokså knapt og generelt formulert. For HIS304 sin del gjelder det samme, men her er kurset tematisk variert fra år til år, slik at relativt generelt formulerte mål er naturlig.

5: Enkelte læringsmål overlapper hverandre i stor grad

Dette er i og for seg uproblematisk, all den tid det er snakk om valgfrie emner.

6: Enkelte elementer i programmålene er ikke å finne igjen i noen av emnemålene.

I kunnskapsmålene for programmet er ett av målene at kandidaten har «innsikt i fagtradisjonar, forskningsetiske problemstillingar, historiefagets plass i samfunnet samt ei solid forståing av av metodar og teoriar som analytiske verktøy». Her fremmes to punkter som er vanskelig å finne igjen i kunnskapsmålene for de enkelte emner: «Forskingsetikk» og «historiefagets plass i samfunnet». Begge disse punktene er såpass sentrale at de bør finnes igjen i ett eller flere av de aktuelle emnenes kunnskapsmål. Ut fra hva vi kan se kan «historiens plass i samfunnet» delvis defineres som formidling, et mål som er godt dekket i flere av emnemålene, men vi mener at «historiens plass i samfunnet» er et bredere begrep enn som så, for eksempel med hensyn til historiebruk i forskjellige avskygninger.
«Forskingsetikk» er også et såpass sentralt begrep at det bør gjenfinnes som mål i ett eller flere emner. Det er uklart om her menes å overholde fagets egne vitenskapelige «kjøreregler», eller om det er fagets forhold til samfunnet, altså fagets innvirkning på individer, grupper og samfunnsdebatt.

Vedlegg 6: Studieplan

Studieplan for MAHF-HIS Historie, master, 2 år, haust 2021

Namn på grad

Master i historie

Mål og innhald

Mastergradsstudiet skal gi studentane djupare innsikt i arbeidet med kjelder og dei problema som oppstår i tilknyting til dette innafor historieforskinga. Det skal også gi studentane ei sjølvstendig haldning til historiske framstillingar og historisk kjeldemateriale, og ei innføring i sjølvstendig vitskapleg arbeid.

Mastergradsstudiet i historie er eit fire semesters fulltidsstudium, som er inndelt i ein kursdel som utgjer 60 studiepoeng, og eit sjølvstendig forskingsarbeid ([HIS350](#) mastergradsoppgåve i historie) på 60 studiepoeng.

Emna i kursdelen gjev innsikt i relevant forskingslitteratur, metodiske og teoretiske grunnproblem samt aktuelle teknikkar. Kursdelen gjev startgrunnlag for arbeidet med ei masteroppgåve ved kritisk analyse av sentral litteratur innafor relevante forskingsfelt. Nokre emne vektlegg forholdet mellom samfunn og historiefaget og korleis ulike samfunnsoppfatningar har prega historieforskinga. Andre emne i kursdelen gjev innføring i historisk teori og metode, der det blir sett fokus på avgrensing, klargjering og analyse av forskingslitteratur/kjelder. Emna i kursdelen er strukturert og organisert slik at dei leier fram til arbeidet med masteroppgåva.

Oppgåveskriving, dokumentasjon og diskusjon er ein sentral del ved alle emna i kursdelen. Dette skal gje grunnlag for at masteroppgåva kan bli eit sjølvstendig, vitskapleg, veldokumentert og nyskapande forskingsresultat.

Den organisatoriske og faglege ramma for både kursdelen og masteroppgåva er masterseminara for historie. Masterseminara er kronologisk og tematisk inndelt og organiserer alle masterstudentane og rettleiarane i faste seminargrupper med faste møteplanar.

Læringsutbyte

Kunnskapar:

Kandidaten har avansert kunnskap innanfor sitt forskningsfelt, og spesialisert innsikt i temaet som er gjenstand for masteroppgåva. Ved fullført mastergrad er kandidaten ein fagekspert innan sitt forskningsfelt. I tillegg til ein brei empirisk kunnskapsbase, har kandidaten innsikt i fagtradisjonar, forskingsetiske problemstillingar, historiefagets plass i samfunnet, samt ei solid forståing av metodar og teoriar som analytiske verktøy. Kandidaten kan anvende sin kunnskap på nye område av historiefaget.

Ferdigheiter:

Kandidaten kan forholde seg kritisk til historiske framstillingar og historisk kjeldemateriale, og kan bruke fagets teori, metodar og teknikkar i sjølvstendig løysing av historiske problem. Kandidaten kan analysere og forholde seg kritisk til ulike kjelder, avgrense saksforhold på basis av store informasjonsmengder og dokumentere sine funn i tråd med faglege krav og standardar. Kandidaten kan gjennomføre eit sjølvstendig, avgrensa forskingsprosjekt under rettleiing og i tråd med gjeldande forskingsetiske normer.

Kandidaten kan formidle forskingsarbeid på ein kyndig og forståeleg måte i skriftleg form.

Generell kompetanse:

Kandidaten er kvalifisert til å handtere, vurdere og analysere komplekse saksbilete, syntetisere relevant informasjon samt å grunngje eigne slutningar. Gjennom arbeidet med eit sjølvstendig forskingsarbeid har kandidaten vist evne til å problematisere og reflektere kring omgrep, kunnskap, teori og metode på ein forskingsetisk forsvarleg måte. Kandidaten har òg kompetanse i vitskapleg diskusjon og kommunikasjon, både skriftleg og munnleg, og kan gjere kompliserte saksforhold forståeleg for eit breiare publikum.

Opptakskrav

Masterprogrammet i historie byggjer på ein bachelorgrad med minst 80 studiepoeng fagleg fordjuping i historie, eller tilsvarande.

Bachelorgrad frå UiB som kvalifiserer:

- Bachelorgrad i historie.

Andre bachelorgradar som kvalifiserer:

- Andre bachelorgradar kan kvalifisere dersom du har minst 80 studiepoeng i historie eller tilsvarande.

Du må også ha:

- Snittkarakter på minimum C i emna du får opptak på grunnlag av.
- Språkkrava i både norsk og engelsk for dette studieprogrammet dekker du med generell studiekompetanse, anten på grunnlag av norsk vidaregåande skule eller på annan måte.

Obligatoriske emne

Av dei fire emna som utgjer kursdelen i masterstudium i historie, er følgjande to emne obligatoriske i kursdelen: [HIS301](#) Historisk forskingslitteratur og [HIS303](#) Forskinsproblem og kjeldearbeit. [HIS350](#) Masteroppgåve i historie er obligatorisk i studiet.

For studentar som er teke opp på masterprogrammet via Høgskulen i Bergen (mastergradsstudium i historie med samfunnsdidaktikk), er emna HIS305 Historie- og samfunnsfag i undervisning og formidling og HIS306 Kampen om fortida - bruken av historie i samfunn og politikk, obligatoriske emne i kursdelen.

Tilrådde valemne

Følgjande valemne blir tilbydd ved Institutt for arkeologi, historie, kultur- og religionsvitenskap (AHKR):

[HIS302](#) Historisk teori og metode

[HIS304](#) Teknikkar i historiefaget

[HIS307](#) Fordjupning i historie (Særskild suppleringsemne) (5 stp)

[HIS308](#) Historieformidling

[HIS309](#) Historikarens arbeidsmåtar

Instituttet tilrår sterkt å la [HIS302](#) inngå i masterstudiet. [HIS304](#) kan bytast ut med reiskapsemne frå andre fag/institusjonar, som til dømes språk, statistikk og intervju-teknikk. Val må skje i samråd med rettleiar og etter søknad til instituttet. Dersom eit erstatningsemne for [HIS304](#) ikkje oppfyller kravet til 15 studiepoeng, kan manglande studiekraav supplerast med emnet [HIS307](#). [HIS307](#) er ikkje eit ordinært emne, men eit suppleringsemne (5 stp).

I byrjinga av studiet vel studentane i samråd med rettleiar kva masterseminar dei bør delta på.

Rekkefølge for emne i studiet

Instituttet tilrår følgjande studieprogresjon:

1. semester: Det obligatoriske emnet [HIS301](#) Historisk forskingslitteratur og valemnet [HIS302](#) Historiografi.
2. semester: Det obligatoriske emnet [HIS303](#) Forskingsproblem og kjeldearbeit og eit av valemna [HIS304](#) Teknikkar i historiefaget, [HIS308](#) Historieformidling eller [HIS309](#) Historikarens arbeidsmåtar.
3. semester: [HIS350](#) Masteroppgåve i historie.
4. semester: [HIS350](#) Masteroppgåve i historie.

Kursdelen skal normalt vere gjennomført før studenten kan levere masteroppgåva ([HIS350](#)).

Delstudium i utlandet

Instituttet rår til at studentar som ynskjer utanlandsopphold i samband med mastergradsstudiet, gjennomfører dette i det andre semesteret. Innpassing av instituttet sitt undervisnings-tilbod, emne frå andre fag/institusjonar eller utanlandsopphold vil kunne gjøre det naturleg å endre på den tilrådde studieprogresjonen.

Arbeids- og undervisningsformer

Undervisningsmetodane varierer frå emne til emne og er avhengig av emnets mål, organisering og innhald. På masterprogrammet har ein derfor ulike metodar som forelesingar, seminar, grupperettleiing og individuell rettleiing, med særskild vekt på seminarundervisning (masterseminar).

Vurderingsformer

Kvart emne blir avslutta med ein eksamen. Det vert nytta ulike typar skriftlege og munnlege eksamensformar (skuleeksamen, semesteroppgåver, munnleg prove, masteroppgåve). Dei eksamensformene som blir nytta er gjort greie for under kvart einskilt emne. Sjå emneomtalane for nærmere omtale av dei enkelte emnas eksamensform.

Karakterskala

Ved fastsettjing av karakterane vil det bli nytta ein gradert karakterskala frå A til F, der F er stryk, eller greidd/ikkje greidd.

Grunnlag for vidare studium

Etter endt mastergrad i historie kan du søke opptak til postmasteremnene [AHKR391](#) Forskningsfordypning etter mastergrad og [AHKR392](#) Historieformidling etter mastergrad.

[Trykk her for informasjon om AHKR391](#)

[Trykk her for informasjon om AHKR392](#)

Mastergrad i historie kan gi kompetanse for vidare studium på ph.d.-nivå.

Relevans for arbeidsliv

Masterprogrammet kvalifiserer for stillingar der realhistoriske kunnskapar, dokumentert evne til skriftleg og munnleg formidling og innsikt i historiefagets forskingsmetodar er relevante. Masterutdanninga har likevel verdi langt utover spesialkunnskapar i eit bestemt historiefaglig felt. Masterprogrammet opnar for karriere innan skuleverket, museum, offentlege og private arkiv, kulturinstitusjonar, media, offentleg og privat forvaltning.

Studiet gjev, gjennom grundig skolering i kjeldekritikk, studentane ei svært god øving i tolking av tekst. Arbeidet med større vitskapelege oppgåver, gjev studentane ei sterkt generell skolering i problemløysing, knytte til innsamling, bearbeiding og presentasjon av store mengder informasjon, og bruken av denne informasjonsmengda til å svare på konkrete spørsmål. I løpet av masterstudiet tileignar mange seg også kunnskapar i hjelpedisiplinar som statistikk, EDB, framandspråk eller intervjueteknikk, og tek i bruk metodar og teoriar frå andre samfunnsfag som antropologi, sosiologi, statsvitenskap eller økonomi.

Arbeidssøkjrarar med master i historie vil derfor være særleg vel kvalifiserte i yrker kor søk, bearbeiding og systematisering av informasjon og analytisk klar presentasjon står sentralt. Ein historisk-metodisk tilnærming og historiefaglige perspektiv kan ofte bidra til innsikter på dagsaktuelle problemfelt som samtidorienterte analyseteknikkar ikkje kan gi aleine. Faget har tradisjon for kommunikasjon med eit breitt publikum og ein høg språkleg formidlingsstandard.

Evaluering

Programmet blir jamleg evaluert i tråd med UiB sitt kvalitetssikringssystem.

Programansvarleg

Institutt for arkeologi, historie, kultur- og religionsvitenskap.

Administrativt ansvarleg

studierettleiar@ahkr.uib.no